

תת"ע 4557/02/19 - אברהים אלצראיעה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 4557-02-19 מדינת ישראל נ' אברהים אלצראיעה
תיק חיצוני: 30152423338

מספר בקשה: 2

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	אברהים אלצראיעה
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין ואין הוא חולק כי ידע על תאריך הדיון.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הלכה ברורה ביחס לכללים בהם יידרש בית המשפט לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם").

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להלכה ותיקה אחרת שהתקבלה ברע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע חזר על הלכות אלו בע"פ 5135/08 אלאפיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מנומקת ומנחה המדברת בעד עצמה .

במקרה שבפני המבקש טוען כי היה חולה ביום הדיון (קיבל טיפול שיניים) ולכן לא התייצב.

המבקש תמך טיעוניו במסמך רפואי הכולל אישור מחלה ליום 6.3.19 אך אישור זה ניתן לו ביום 24.3.19 (יותר

משבועיים לאחר שגזר הדין ניתן ושובר התשלום נשלח לביתו).

האישור אשר ניתן מציין מפורשות כי אינו רלוונטי למוסדות משפטיים, וגם אם היה רלוונטי, לא ברור מדוע ככל ונדרש המבקש לטיפול ביום 6.3.19, לא פנה הוא לבקש דחייה של הדיון, ומדוע הוגשה בקשה זו בשיהוי ולא מיד לאחר יום 6.3.19 עת התקיים הדיון בעניינו של הנאשם.

הסבריו של המבקש לאי התייצבותו אינם מצדיקים את ביטול ההליך שהתקיים בהתאם לחוק בהעדרו. התנגדות המדינה לבקשה מתקבלת מנימוקיה.

לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבקש אל מול חומרת העבירה שיוחסה לו. המבקש לא העלה כל נימוק המראה כי העבירה לא בוצעה על ידו.

המדובר בעבירת קנס, וגזר הדין כולל ענישה של קנס בלבד.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ט, 15 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.